

AJUNTAMENT DE LES BORGES DEL CAMP

**Festa Major
en honor de la
Mare de Déu de la Riera
2005**

**Salutació
Parlament de benvinguda**

Enric Cardús i Llevat

Primer president del Consell Comarcal del Baix Camp. 1988-1991

Salutació a la Mare de Déu de la Riera

Mare nostra,

en nom de tots els Borgencs, tant dels qui ens acompanyen ara mateix, com dels que hi són amb el cor, en l'esperit i en el desig, us dono la BENVINGUDA en aquest acte tant entranyable, tant ric en matisos i significats.

Entranyable per a tots els qui any rera any repeteixen aquest ritus, vertader acte central de la festa major, de la vostra entrada simbòlica en aquesta vila, en aquesta mateixa plaça, just al límit de la zona urbana amb el camp obert, de les edificacions amb els conreus. Els borgencs en aquest acte reviuen temps anteriors, sensacions íntimes, retrobant-se amb el seu propi ser per damunt del flux del temps; tal com si experimentessin un bocí d'eternitat. Es per tant un moment especialment solemne per a ells, que els caracteritza com a tal borgencs ja que forma part essencial de les seves vivències com a col·lectiu.

La vostra entrada significa, tots ho sabem, l'arribada del bé que foragita el mal, de la llum que il·lumina la foscor, de la veritat que posa en evidència la mentida, de la virtut que allunya el pecat, de la seguretat viscuda amb humilitat que ens fa superar les incerteses i els dubtes estèrils, de l'esperança i la serenor que ens lliuren de la desesperació i de la por, de l'alegria profunda que inunda els nostres tristos cors; en resum de tot allò que fa que la vida humana pugui i valgui la pena de ser viscuda a fons, amb l'entusiasme, la curiositat i la imaginació amb el que els veritablement joves s'hi enfronten.

Més endavant els solistes i cor, juntament amb el músics entonaran la salve de benvinguda. En aquest context, amb tants components existencials, simbòlics i artístics, voldria SENYORA NOSTRA saber trobar els mots adequats, l'expressió adient per no desentonar. Caldria ser borgenc o poeta o millor totes dues coses a l'hora, per a aconseguir-ho.

No soc borgenc, prou que ho sabeu, però soc de molt prop, de la capital de la Comarca en la qual he nascut i hi vaig tenir l'honor del ser el primer president del seu Consell Comarcal, també vaig tenir l'honor de representar al Parlament de Catalunya la nostra circumscripció electoral a la segona legislatura. Aquestes contrades, la comarca del Baix Camp, han estat per pròpia voluntat (no he volgut mai anar a viure fora) l'escenari de la meva vida, la terra on he arrelat i on vull que reposin les meves cendres. Per altra banda com que i tinc tants amics a les Borges, (sense exagerar és el poble on tinc més amics per càpita), amics de tota mena, es per això que em sento còmode i natural entre vosaltres, en poques paraules, com si fos a casa.

Els que en coneixen ja saben, i el que no en coneixen ho comprovaran de seguida, que el Creador no m'ha cridat pels camins de la poesia; SENYORA no puc aportar a l'hora de lloar-vos res d'original i personal en aquest acte. He de manllevar el

que han fet d'altres; sort que el camp és ampli i ric. Possiblement les millors i més inspirades pàgines de la música i la literatura universal us hagin estat destinades; però jo voldria SENYORA referir-me a una vivència personal, a uns temps molt llunyans, en els quals qui us parla feia les primeres passes en el camí de la seva vida. Un dissabte d'hivern o primavera dels darrers anys de la dècada del quaranta del segle passat, com a màxim l'any 1950; els nens i nenes d'un col·legi de Reus, el meu, resàvem (com cada dissabte) els misteris del Rosari. En aquella ocasió les mestres, les Senyores Núria i Pilar, van fer l'honor d'encarregar a qui us parla de recitar les lletanies. Va ser un fet excepcional per a mi que, com poden comprovar, he recordat sempre, una llambregada de llum en les ombres de la vida infantil, per primera vegada em vaig sentir distingit, important; precisament en ocasió de fer d'intermediari davant vos.

SENYORA, tal com us deia llavors us dic ara:

SANTA

MARE

SEU DE SAVIESA

TORRE D'IVORI

ARCA DE L'ALIANÇA

REFUGI DELS PECADORS

AUXILI DEL CRISTIANS

CONSOL DEL AFLIGITS

SALUT DELS MALALTS

VERGE

REINA

Pregueu per nosaltres.

Aprofitant aquest acte tan especial, en aquest moments de festa, voldria SENYORA en nom de tots, fer-vos partícip dels nostres anhels, de tot allò que majoritàriament en aquests moments ens preocupa i a la vegada demanar-vos que sàpiguen fer en tot allò que depengui de nosaltres un us adequat de la llibertat que com a homes Deu ens ha donat per a cercar-hi solució adient. La nostra societat es planteja problemes molt greus, problemes específics dels nostres temps, que s'afegeixen a aquells que l'home a hagut de fer front al llarg de la història:

No encaixem amb la natura, l'home en aquest moments no solament no hi viu en harmonia sinó que la degrada. El nostre model de creixement econòmic i el nostre nivell de benestar és incompatible amb l'ordre natural i el procés en lloc d'aturar-se s'accelera en forma exponencial cada cop més. Feu SENYORA, que tots plegats i en

especial el nostres governants sapiguem deturar i invertir aquests procés, modificant el sistema de vida i els mètodes de producció per tal que els nostres descendents puguin trobar un planeta habitable.

No distribuïm adequadament els recursos. Sobren aliments i hi ha gent, pobles sencers que passen gana. Els ajuts internacionals són insuficients i les inversions i per tant els llocs de treball es concentren en determinades àrees, obligant molta gent a emigrar, concentrant-se la població en zones concretes i deixant-ne d'altres despoblades. Els homes perden les seves arrels. Feu SENYORA que les nostres actuacions, en especial les dels poderosos d'aquest mon, vagin encaminades a que tothom pugui viure si ho vol a la seva terra, que hi trobi el treball adequat a través del qual pugui realitzar-se com a persona.

L'home s'enfronta a un procés de globalització, les comunicacions han fet el món més petit, ens encaminen a un cultura global. Només serà un procés positiu per al nostre país, si a més de participar-hi amb veu pròpia, som capaços de preservar a la vegada la nostra cultura i la nostra identitat. Feu SENYORA que siguem capaços dins d'aquest món de continuar sent qui som, de preservar el llegat cultural que ens ha estat donat, sobretot l'escala de valors que es deriva d'una concepció cristiana de la vida.

La llista hauria de ser molt més llarga, segur que cadascú de nosaltres hi podria afegir altres peticions, però segur que no arribaríem a enumerar-les totes, la llista de mancances i de necessitats es il·limitada. No passa res, vos sabeu perfectament, millor que nosaltres el que ens manca i el que ens convé. Feu que siguem capaços d'encarrilar la nostra llibertat a accions que derivin en un veritable benestar per a tothom, que cap home pugui imposar-se a un altre.

Voldria finalment SENYORA agrair al poble de les Borges i molt especialment al seu alcalde, l'amic Robert Ortiga (amic meu de tota la vida), l'honor que m'han fet al fer-me intermediari i representant d'ells davant vostre en aquest acte emotiu. Al igual que aquell noi un dissabte d'un hivern de fa molts anys, m'heu fet sentir veritablement una persona molt important.

MOLTES GRÀCIES

Enric Cardús i Llevat
Primer president del
Consell Comarcal del Baix Camp
1988-1991